

23.

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O IZRUČENJU IZMEĐU CRNE GORE I BOSNE I HERCEGOVINE

("Službeni list Crne Gore - Međunarodni ugovori", br. 004/13 od 20.03.2013)

Prolašavam Zakon o potvrđivanju Ugovora o izručenju između Crne Gore i Bosne i Hercegovine, koji je donijela Skupština Crne Gore 25. saziva, na prvoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2013. godini, dana 1. marta 2013. godine.

Broj: 01-460/2

Podgorica, 07.03.2013. godine

Predsjednik Crne Gore,

Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tač. 2 i 17 i člana 91 stav 2 Ustava Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na prvoj sednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2013. godini, dana 1. marta 2013. godine, donijela je

ZAKON

O POTVRĐIVANJU UGOVORA O IZRUČENJU IZMEĐU CRNE GORE I BOSNE I HERCEGOVINE

XČlan 1

Potvrđuje se Ugovor o izručenju između Crne Gore i Bosne i Hercegovine, potpisan u Podgorici, 15. novembra 2012. godine, u originalu na crnogorskom jeziku i službenim jezicima Bosne i Hercegovine - bosanskom jeziku, srpskom jeziku i hrvatskom jeziku.

Član 2

Tekst Ugovora iz člana 1 ovog zakona, u originalu na crnogorskom jeziku glasi:

UGOVOR

O IZRUČENJU IZMEĐU CRNE GORE I BOSNE I HERCEGOVINE

Crna Gora i Bosna i Hercegovina (u daljem tekstu: države ugovornice);
svjesne potrebe daljeg unapređenja međusobne saradnje u oblasti pravosuđa;
uzimajući u obzir opasnost i važnost borbe protiv organizovanog kriminala, korupcije i drugih teških krivičnih djela, kao i potrebu za efikasnom međusobnom saradnjom;
države ugovornice dogovorile su se da zakluče ovaj ugovor.

Obaveza izručenja

Član 1

Države ugovornice se obavezuju da će pod uslovima predviđenim ovim ugovorom, na molbu, jedna drugoj izručivati lica koja se u državi koja traži izručenje (u daljem tekstu: država molilja) gone zbog krivičnog djela ili se traže radi izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje lišenje slobode, u skladu sa pravom država ugovornica.

Način komuniciranja

Član 2

- (1) Nadležni organi država ugovornica kod primjene ovog ugovora komuniciraju pisanim putem, i to preko ministarstava nadležnih za poslove pravde.
- (2) Diplomatski put komunikacije ovim nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.
- (3) U hitnim slučajevima, zamolnice i obavještenja prema ovom ugovoru mogu se dostavljati preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Jezik i legalizacija

Član 3

- (1) Molbe koje se podnose i dokumentacija koju treba dostaviti prema odredbama ovog ugovora, sastavljaju se na jeziku države molilje.
- (2) Legalizacija isprava iz stava 1 ovoga člana nije potrebna.

Dokumentacija

Član 4

Uz molbu za izručenje država molilja treba da priloži:

- 1) sredstva za utvrđivanje identiteta lica čije se izručenje traži (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl.);
- 2) potvrdu ili druge podatke o državljanstvu lica čije se izručenje traži;
- 3) optužnicu ili presudu ili odluku o sprovođenju istrage ili koji drugi akt jednak ovoj odluci, odluku o pritvoru, u izvorniku ili ovjerenom prepisu, u kome treba da je naznačeno ime i prezime lica čije se izručenje traži i ostali podaci potrebni za utvrđivanje njegovog identiteta, činjenični opis djela i zakonski naziv krivičnog djela;
- 4) izvod iz teksta zakonskih odredaba koje će se primjeniti ili su primjenjene prema licu čije se izručenje traži, zbog djela povodom koga se traži izručenje;
- 5) podatke o dužini krivične sankcije kada se radi o izručenju lica radi izdržavanja ostatka krivične sankcije.

Dopuna dokumentacije

Član 5

- (1) Ako su podaci i dokumentacija koje je dostavila država molilja nedovoljni za donošenje odluke zamoljene države na osnovu ovog ugovora, zamoljena država može da traži dopunska obavještenja i dokumentaciju i da odredi primjeren rok za njihovo dostavljanje, koji ne može biti duži od 30 dana.
- (2) Rok iz stava 1 ovog člana može se na obrazloženi prijedlog produžiti za još 15 dana.
- (3) Ako država molilja u rokovima predviđenim u st. 1 i 2 ovog člana ne dostavi dopunske podatke i dokumentaciju, zamoljena država će odmah obustaviti postupak izručenja i lice čije se izručenje traži pustiti na slobodu.

Krivična djela za koja se dozvoljava izručenje

Član 6

- (1) Izručenje radi krivičnog gonjenja dozvoliće se samo za krivično djelo za koje je, kako prema pravu države molilje, tako i prema pravu zamoljene države, propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje jedne godine.
- (2) Izručenje radi izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora ili mjere koja uključuje lišenje slobode, dozvoliće se samo za krivična djela koja su kažnjiva prema pravu obje države ugovornice i ako trajanje kazne zatvora ili mjere koja uključuje lišenje slobode ili njihov ostatak koji treba da se izvrši, iznosi najmanje četiri mjeseca.
- (3) Ako se molba za izručenje odnosi na više krivičnih djela koja su po pravu države molilje kao i po pravu zamoljene države kažnjiva kaznom zatvora ili mjerom koja uključuje oduzimanje slobode, ali neka od njih ne ispunjavaju uslove u pogledu visine krivične sankcije propisane u st. 1 i 2 ovog člana, izručenje se može dozvoliti i za ta krivična djela.

Krivična djela za koja se dozvoljava izručenje sopstvenih državljana

Član 7

- (1) Izručenje sopstvenih državljana zbog krivičnog gonjenja će se dozvoliti ako su ispunjeni uslovi propisani ovim ugovorom samo za krivična djela organizovanog kriminala i korupcije i krivično djelo pranje novca, za koja je prema pravu obje države ugovornice propisana kazna zatvora ili mjera koja podrazumijeva lišenje slobode u trajanju od četiri godine ili teža kazna, koja su kao takva predviđena domaćim zakonodavstvima država ugovornica.
- (2) Izručenje sopstvenih državljana zbog krivičnog gonjenja će se dozvoliti ako su ispunjeni uslovi propisani ovim ugovorom i za ostala teška krivična djela, odnosno teške oblike krivičnih djela za koja je prema pravu obje države ugovornice propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje pet godina ili teža kazna, odnosno mjera koja uključuje lišenje slobode, osim za krivična djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom.
- (3) Izručenje sopstvenih državljana radi izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora ili mjere koja uključuje lišenje slobode će se dozvoliti, za krivična djela iz st. 1 i 2 ovog člana, i ako izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje lišenje slobode, odnosno njihov ostatak koji treba da se izvrši, iznosi najmanje dvije godine.
- (4) Izručenje sopstvenih državljana za krivična djela iz st. 1 i 2 ovog člana dozvoliće se samo za krivična djela izvršena poslije potpisivanja ovog ugovora.

Odbijanje izručenja zbog azila ili međunarodno pravnih obaveza

Član 8

Izručenje se neće dozvoliti:

- 1) ako lice čije se izručenje traži uživa azil na teritoriji zamoljene države;
- 2) ako bi izručenje bilo u suprotnosti sa obavezama zamoljene države koje proizilaze iz multilateralnih ugovora koji je obavezuju.

Načelo ne bis in idem

Član 9

- (1) Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog djela za koje je lice čije se izručenje traži u zamoljenoj državi već pravnosnažno osuđeno ili oslobođeno, ili je protiv njega krivični postupak pravnosnažno obustavljen, ili je optužba protiv njega pravnosnažno odbijena.
- (2) Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog djela za koje je lice čije se izručenje traži pravnosnažno osuđeno ili oslobođeno u trećoj državi, a izrečena krivična sankcija izvršena ili oprostena ili je neizvršeni dio sankcije oprostjen ili je prema pravu treće države nastupila zastarjelost izvršenja krivične sankcije.

Zastarjelost

Član 10

Izručenje se neće dozvoliti ako je krivično gonjenje ili izvršenje krivične sankcije zastarjelo prema pravu jedne od država ugovornica.

Obostrana kažnjivost

Član 11

Izručenje se neće dozvoliti ako se traži zbog radnje koje nije krivično djelo prema pravu jedne od država ugovornica.

Krivično gonjenje zbog istog djela u zamoljenoj državi

Član 12

Izručenje se može odbiti ako se lice čije se izručenje traži, zbog istog krivičnog djela krivično goni u zamoljenoj državi.

Načelo teritorijalnosti

Član 13

- (1) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog krivičnog djela koje je u cjelosti ili djelimično izvršeno na teritoriji zamoljene države.
- (2) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog krivičnog djela počinjenog van teritorija država ugovornica, i ako pravo zamoljene države ne dozvoljava krivično gonjenje za isto krivično djelo počinjeno van njene teritorije.

Osuda u odsustvu

Član 14

Ako je lice čije se izručenje traži pravnosnažno osuđeno u odsustvu, izručenje će se dozvoliti samo ako država molilja da garancije da će krivični postupak poslije izručenja ponovo sprovesti u prisustvu izručenog lica.

Izvršenje kazne u zamoljenoj državi

Član 15

- (1) Ako država ugovornica primi zahtjev druge države ugovornice za izručenje lica koje je njen državljanin u svrhu izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje lišenje slobode, ona će odmah po određivanju pritvora u postupku izručenja to lice poučiti o mogućnosti izdržavanja kazne zatvora ili druge mjere koja podrazumijeva lišenje slobode u državi čiji je državljanin.
- (2) Ako se lice iz stava 1 ovog člana s tim saglasi, te ako su ispunjeni ostali uslovi predviđeni ovim ugovorom, država ugovornica koja je primila zahtjev za privremeno pritvaranje u svrhu izručenja ili zahtjev za izručenje obavijestice drugu državu ugovornicu u roku ne dužem od 10 dana, da može podnijeti zamolicu za preuzimanje izvršenja kazne ili druge mjere koja podrazumijeva lišenje slobode.
- (3) Ako druga država ugovornica ne podnese zamolnicu za preuzimanje izvršenja u roku iz stava 2 ovog člana, protiv traženog lica sprovede se postupak izručenja.
- (4) Ako druga država ugovornica podnese zamolnicu za preuzimanje izvršenja, zamoljena država odlučuje po toj zamolnici u skladu sa uslovima propisanim za priznavanje i izvršenje sudskih odluka u krivičnim stvarima, a zahtjev za izručenje će se smatrati zahtjevom za privremeno pritvaranje lica u cilju obezbjeđivanja njegovog prisustva do pravosnažnog okončanja postupka preuzimanja i izvršenja sudske odluke.

Odlaganje izručenja i privremeno izručenje

Član 16

- (1) Ako se protiv lica čije se izručenje traži, u zamoljenoj državi vodi krivični postupak, ili je u toj državi osuđeno zbog nekog drugog krivičnog djela, a ne onog koje je predmet izručenja, izručenje se može odložiti dok se taj postupak ne okonča, a u slučaju osude - dok se krivična sankcija ne izvrši.
- (2) Ako bi zbog odlaganja izručenja iz stava 1 ovog člana u državi molilji krivično gonjenje moglo da zastari, ili bi njegov tok bio ozbiljno ometen, može se, na obrazloženo traženje države molilje, dozvoliti privremeno izručenje radi vođenja krivičnog postupka, pod uslovom da izručeno lice bude vraćeno pošto se obave hitne procesne radnje zbog kojih je odobreno privremeno izručenje.
- (3) Država molilja mora privremeno izručeno lice, za vrijeme boravka na njenoj teritoriji, držati u pritvoru. Vrijeme provedeno u pritvoru, od dana kada privremeno izručeno lice napusti teritoriju zamoljene države do dana kada se na njenu teritoriju vrati, uračunava se u krivičnu sankciju koja će biti izrečena ili izvršena u zamoljenoj državi.

Više molbi za izručenje

Član 17

- (1) Ako više država traži izručenje istog lica zbog istog ili različitih krivičnih djela, zamoljena država će donijeti odluku kojoj će državi dozvoliti izručenje, uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, a posebno težinu izvršenih krivičnih djela, vrijeme podnošenja zahtjeva za izručenje, mjesto izvršenja krivičnih djela, državljanstvo lica i mogućnost njegovog daljnjeg izručenja u drugu državu.
- (2) Zamoljena država o odluci iz stava 1 ovog člana, obavijestava ostale države molilje i istovremeno može da da saglasnost državi molilji kojoj je odobreno izručenje, da lice može eventualno dalje izručiti nekoj od drugih država, koje su takođe tražile izručenje.

Pritvor u postupku izručenja

Član 18

Ako su ispunjeni formalni uslovi za izručenje, zamoljena država ugovornica nakon prijema molbe za izručenje može, u skladu sa svojim zakonodavstvom, licu odrediti pritvor, osim ako izručenje očigledno nije dozvoljeno.

Privremeno pritvaranje

Član 19

- (1) U hitnim slučajevima, na izričit zahtjev ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa države molilje, nadležni organ zamoljene države može privremeno pritvoriti lice i prije prijema molbe za izručenje. U zahtjevu se navodi da postoji namjera da se podnese molba za izručenje, kao i podaci o krivičnom djelu zbog kojeg se traži izručenje, vrijeme i mjesto njegovog izvršenja, podatke o propisanoj ili izrečenoj sankciji, odnosno njenom ostatku, opis lica čije će se izručenje tražiti, kao i drugi podaci na osnovu kojih se može utvrditi njegov identitet, ako je to moguće.
- (2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana može se proslijediti putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije - INTERPOL.
- (3) Međunarodna potjernica se smatra zahtjevom za privremeno pritvaranje.
- (4) O tome da je pritvorila lice u skladu sa odredbom stava 1 ovog člana, zamoljena strana mora bez odlaganja obavijestiti stranu molilju.
- (5) Privremeni pritvor će se ukinuti ako molba za izručenje i dokumentacija navedena u članu 4 ovog ugovora ne budu dostavljeni zamoljenoj državi u roku od 18 dana od dana pritvaranja. Pritvor se, na obrazloženi zahtjev države molilje, može produžiti, ali ni u kom slučaju ne može preći 40 dana od dana pritvaranja.
- (6) Puštanje na slobodu, ne sprječava ponovno pritvaranje lica, ako molba za izručenje bude kasnije dostavljena.

Odluka o molbi za izručenje

Član 20

- (1) Zamoljena država će o molbi za izručenje što prije donijeti odluku i o toj odluci obavijestiti državu molilju.
- (2) Svako potpuno ili djelimično odbijanje molbe za izručenje će biti obrazloženo.

Pojednostavljeno izručenje

Član 21

- (1) Zamoljena država može da lice čije se izručenje, odnosno privremeno pritvaranje radi izručenja zahtjeva, izruči po pojednostavljenom postupku, ako ono pred nadležnim sudom zamoljene države izričito izjavi da je saglasno sa ovakvim načinom izručenja i ako budu ispunjene pretpostavke za izručenje.
- (2) Saglasnost iz stava 1 ovog člana je neopoziva.
- (3) U slučaju pojednostavljenog izručenja, nije potrebno podnošenje molbe za izručenje sa dokumentacijom, međutim, zamoljena država, ukoliko smatra da je to neophodno, može da zatraži određene podatke i dokumente od države molilje.
- (4) Izručenje po pojednostavljenom postupku ima dejstvo izručenja u redovnom postupku.

Načelo specijalnosti

Član 22

- (1) Izručeno lice ne može biti krivično gonjeno, podvrgnuto izvršenju kazne ili bilo kojoj drugoj mjeri ograničenja slobode ili izručeno trećoj državi, za bilo koje krivično djelo izvršeno prije izručenja, a koje nije predmet izručenja.
- (2) Prema izručenom licu ne smije se izvršiti teža kazna od one na koju je osuđeno.
- (3) Uslovi iz stava 1 ovog člana neće se primjeniti:
 - 1) ako se izručeno lice izričito odreklo garancije iz stava 1 ovog člana;
 - 2) ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije u roku od 45 dana od dana njegovog konačnog puštanja na slobodu, napustilo teritoriju države ugovornice kojoj je bilo predato, ili, ako se poslije napuštanja te teritorije, na nju ponovo vratilo;

3) ako država koja je izručila lice da saglasnost, u kom cilju se podnosi molba sa priložima navedenim u članu 4 ovog ugovora i sudski zapisnik sa izjavom izručenog lica. Zamoljena država daće saglasnost ako su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za izručenje po ovom ugovoru.

(4) Odricanje od načela specijalnosti utvrđuje se na način iz kojeg se vidi da ga je lice dalo dobrovoljno i uz punu svjesnost posljedica. U tu svrhu lice lišeno slobode ima pravo na zastupnika.

Uračunavanje pritvora u sankciju

Član 23

Ako je izručeno lice u državi ugovornici bilo pritvoreno zbog krivičnog djela zbog kojeg je izručeno, vrijeme provedeno u pritvoru uračunaće mu se u krivičnu sankciju.

Predaja lica čije je izručenje odobreno

Član 24

(1) Ako se izručenje odobri, zamoljena država će državi molilji saopštiti mjesto i vrijeme predaje i koliko je traženo lice provelo u pritvoru u okviru postupka izručenja.

(2) Lice čije je izručenje dozvoljeno može se pustiti na slobodu ako ga nadležni organ države molilje ne preuzme u roku od 10 dana od dana utvrđenog za predaju.

(3) Ako predaja lica čije je izručenje dozvoljeno nije moguće zbog vanrednih okolnosti, država ugovornica na čijoj su strani ove okolnosti nastale će o tome obavijestiti drugu državu radi postizanja dogovora o novom vremenu predaje.

Ponovna molba za izručenje

Član 25

Ako izručeno lice na bilo koji način izbjegne krivično gonjenje ili izvršenje kazne, a nađe se na teritoriji zamoljene države, moći će da bude izručeno na ponovljeni zahtjev. U tom slučaju nije potrebno da uz zahtjev budu priložena dokumenta iz člana 4 ovog ugovora, ako su još uvijek na raspolaganju zamoljenoj državi.

Predaja predmeta

Član 26

(1) Predmeti, pismena ili spisi, mogu se zaplijeniti i predati drugoj državi ugovornici u skladu sa zakonom zamoljene države, ako o tome postoji zahtjev i odluka nadležnog organa države molilje.

(2) Zamoljena strana ugovornica može da odloži predaju predmeta, pismena ili spisa, ako su joj potrebni u drugom krivičnom postupku koji je u toku.

(3) Država molilja će vratiti predmete, pismena ili spise, zamoljenoj državi ugovornici, nakon okončanja postupka za koji su bili traženi, ukoliko se zamoljena država tog ne odrekne.

Predaja lica i predmeta

Član 27

(1) Ako se odobri izručenje lica, zamoljena država će, i bez posebne molbe, državi molilji dostaviti predmete:

1) koji se mogu upotrebiti kao dokazno sredstvo;

2) koje je lice, koje se izručuje, steklo izvršenjem krivičnog djela ili unovčavanjem predmeta koji potiču od izvršenja krivičnog djela.

(2) Ako izručenje koje bi po ovom ugovoru bilo dozvoljeno nije moguće jer je lice koje bi trebalo izručiti umrlo ili pobjeglo, ili ga nije moguće pronaći na teritoriji zamoljene države, predaja predmeta će se i pored toga dozvoliti.

(3) Prava zamoljene države ili trećih lica na predmete iz stava 1 ovog člana ostaju nedirnuti. Ako postoje takva prava, strana molilja će predmete, po okončanju postupka, što prije i besplatno vratiti zamoljenoj državi. Ako bi takva prava bila povrijeđena predajom, predaja se neće dozvoliti.

(4) Predaja predmeta se obavlja prema pravu zamoljene države, s tim da se ne primjenjuju propisi o uvozu i izvozu roba i strane valute.

- (5) Predaja predmeta radi vraćanja oštećenom može se izvršiti uz saglasnost druge države ugovornice i prije nego što je dozvoljeno izručenje, ako je lice koje se izručuje saglasno da se predmeti neposredno vrate oštećenom.

Primjena procesnog prava i obavještenja

Član 28

- (1) Ako ovim ugovorom nije drugačije određeno, na postupak u vezi sa izručenjem i na pritvor na teritoriji zamoljene države, primjenjuju se propisi zamoljene države.
- (2) Ako se lice izručuje radi krivičnog gonjenja, država molilja će obavijestiti zamoljenu državu o ishodu krivičnog postupka i dostaviti joj pravnosnažnu odluku.

Tranzit

Član 29

- (1) Tranzit lica koje treba da izruči treća država jednoj državi ugovornici, preko teritorije druge države ugovornice, biće odobren, ako ovim ugovorom nije drukčije određeno, pod istim uslovima kao izručenje.
- (2) Molba za tranzit preko teritorije strane ugovornice treba da sadrži dokumentaciju iz člana 4 ovog ugovora i po istoj zamoljena strana postupa u što kraćem roku.
- (3) Zamoljena država može da odbije molbu za tranzit preko svoje teritorije ako se radi o licu protiv kojeg se u toj državi vodi krivični postupak ili je protiv njega izrečena osuđujuća presuda koja nije izvršena ili ako bi tranzit mogao da nanese štetu interesima te strane.
- (4) Zamoljena država će odbiti molbu za tranzit preko svoje teritorije sopstvenih državljana, osim ako treća država izručuje ta lica državi ugovornici koja je podnijela molbu za tranzit za krivična djela za koja se odobrava izručenje sopstvenih državljana iz člana 7 ovog ugovora.
- (5) U toku tranzita zamoljena država će lice koje se sprovodi držati u pritvoru.

Troškovi

Član 30

- (1) Troškove izručenja snosi država ugovornica, na čijoj su teritoriji nastali.
- (2) Troškove tranzita snosi država molilja.
- (3) Troškove prevoza avionom snosi država koja je takav prevoz predložila.

Završne odredbe

Član 31

Sporna pitanja u vezi sa primjenom ovog ugovora, strane ugovornice će rješavati diplomatskim putem.

Član 32

- (1) Ovaj ugovor podliježe potvrđivanju.
- (2) Ugovor će se privremeno primjenjivati od dana potpisivanja. Privremena primjena Ugovora prestaje danom stupanja na snagu Ugovora ili 30 dana nakon prijema obavještenja jedne od država ugovornica kojim obavještava drugu državu ugovornicu o svojoj namjeri da otkáže primjenu ovog ugovora.
- (3) Ugovor stupa na snagu danom prijema posljednje diplomatske note kojima se države ugovornice uzajamno obavještavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim zakonodavstvom.

Ovaj ugovor sačinjen je u Podgorici, dana 15.11.2012. godine, u dva originalna primjerka, na crnogorskom jeziku i službenim jezicima Bosne i Hercegovine - bosanskom jeziku, srpskom jeziku i hrvatskom jeziku, s tim da su oba teksta podjednako vjerodostojna.

ZA CRNU GORU

Duško Marković, s.r.

ZA BOSNU I HERCEGOVINU

Bariša Čolak, s.r.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore - Međunarodni ugovori".

Broj 24-9/13-1/4

EPA 78 XXV

Podgorica, 1. marta 2013. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 25. SAZIVA

PREDŠEDNIK,

Ranko Krivokapić, s.r.